

Posudek bakalářské práce

Petra Bielková, *Italské neologismy z oblasti kosmetiky*, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2012, 59 stran včetně přílohy a seznamu použité literatury.

Petra Bielková předložila práci, jejímž cílem bylo popsat nové lexikum z oblasti kosmetiky, jež se v italštině objevilo mezi roky 1900-2011. Excerpci provedla z tří významných slovníků (*Zingarelli 2011, Sabatini-Coletti 2008* a internetový slovník *Treccani 2008*) a takto získaný vzorek analyzovala z hlediska způsobů obohacování slovní zásoby (zda jde o derivaci, kompozici, neoklasickou kompozici nebo výpůjčku).

Práce je rozdělena do šesti přehledných kapitol. V první je definován neologismus a stručně charakterizováno vymezené období. Ve druhé je představena oblast kosmetiky. Třetí, čtvrtá a pátá kapitola je pak vlastním rozbořením jednotlivých lexémů z hlediska derivace, kompozice, výpůjčky. Práci uzavírá ještě kapitola o vlastních jménech, shrnutí, závěry a resumé v italském jazyce. Kromě soupisu použité literatury je zde i příloha, v níž nalezneme celkový seznam analyzovaných slov.

V tomto ohledu byly cíle práce určitě naplněny. Nicméně v některých konkrétních formulacích nacházím jisté nesrovnalosti, ke kterým se teď vyjádřím.

- 1) Na s. 13 Petra Bielková píše, že kmen je tvořen kořenem a kmenovou samohláskou „neboli příponou“. Kmenová samohláska však není přípona.
- 2) Na s. 20–21 je řeč o sufixu *-ato* (ve slově *laserato*). Obvykle se tohle za samostatný sufix nepovažuje, jde o koncovku přičestí minulého (od *laserare*).
- 3) Na s. 23 autorka píše, že v koordinačních kompozitech jde o proces „slučování“. To není zcela přesné – vzhledem k citaci, z níž vychází, jen upozorňuji, že pojem koordinace tak, jak ho převzali pro kompozita Scalise s Bissetovou, je sice shodný se syntaktickým pojmem koordinace, ale nejde zde o charakteristiku procesu, ale spíše o označení vnitřní struktury těchto kompozit.
- 4) Na s. 33 je citována Hamplová (*Mluvnice italštiny*, 2004, s. 63), podle níž se rod výpůjček řídí rodem, který dané slovo mělo ve výchozím jazyce. Petra Bielková touto citací výrazně redukuje to, co Hamplová říká a co dokládá na několika významných příkladech, které to potvrzují. Rod výpůjček zdaleka není tak přímočarou záležitostí, a toho si je vědoma i Hamplová (viz na s. 63 poznámku o ženském rodě některých angl. výpůjček). To jen pro přesnost.

Tolik k některým obsahovým bodům, na které by měla Petra Bielková během obhajoby reagovat. Pokud jde o formální aspekt práce, musím poukázat na místy ne zcela perfektní jazykovou úroveň práce (kromě chyb v interpunkci nalezneme i leckdy nesmyslné věty jako např. s. 13 „Vedle prefixů a sufixů můžeme ještě existují infixy, (...)“). Někde se autorka drží sekundární literatury natolik pevně, že to hraničí s prostým přebíráním formulací, a přestože je zdroj uveden, působí taková formulace uvnitř autorčina jazyka – který je mimochodem charakteristický někdy nemístným osobním tónem tam, kde se žádné osobní hodnocení neočekává – až nevhodně (konkrétně na s. 13, kde Petra Bielková hovoří o tom, že rozlišení kořene a kmene je někdy „irelevantní“).

Přes tyto výhrady, které jsou v zásadě míněny jen jako body k diskusi, doporučuji bakalářskou práci Petry Bielkové k obhajobě a z mé strany ji navrhuji hodnotit jako **velmi dobrou**.

V Českých Budějovicích dne 1. 6. 2012

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce